

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060207

DOM
2017-11-07
Stockholm

Mål nr
M 6988-17

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänerns tingsrätt, mark- och miljödomstolen, dom 2017-06-28 i mål nr M 1645-17, se bilaga A

PARTER

Klagande
JK

Motparter

1. Länsstyrelsen i Västra Götalands län
2. Miljö- och byggnämnden i Strömstads kommun

SAKEN

Strandskyddsdispens för brygganordning på fastigheten Öddö i Strömstads kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd.
2. Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1376027

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–15:00
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

JK har yrkat att dispens till den sökta åtgärden ska medges.

UTVECKLANDE AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

JK har anfört i huvudsak följande. Den ändrade lösningen med bommar kommer att täcka en mindre yta. Nuvarande lösning täcker en areal på ca 76 kvadrat-meter medan den nya lösningen endast kommer att täcka ca 32 kvadratmeter. Påståendet att ytan inte blir allemansrättsligt tillgänglig på samma sätt som tidigare är fel. Bommarna kommer att skruvas loss och förvaras på land samtidigt med att båtarna tas upp i oktober och läggas ut samtidigt med att båtarna läggs i på våren. Detta på grund av isbildning. Förtöjning med bommar reducerar propelleruddring betydligt jämfört med dagens förtöjning där avdrift och sidodrift förekommer mycket ofta, speciellt vid landgång.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Mark- och miljööverdomstolen finner skäl att ge prövningstillstånd och tar upp målet till omedelbart avgörande. Målet avgörs utan skriftväxling eller annan kommunikation med stöd av 15 § andra stycket 1 och 22 § andra stycket 1 lagen (1996:242) om domstolsärenden.

Ett ärende får enligt 22 § första stycket lagen om domstolsärenden inte avgöras utan att den som är part har fått kännedom om en uppgift som har tillförts ärendet genom någon annan än parten och har fått tillfälle att yttra sig över uppgiften. Av mark- och miljödomstolens akt framgår inte att **JK** har fått tillfälle att yttra sig över länsstyrelsens yttrande till mark- och miljödomstolen. Inlagan, som består av ett bestridande och viss argumentation från länsstyrelsen, är enligt Mark- och miljööverdomstolen av sådan karaktär att klaganden borde ha fått tillfälle att yttra sig över denna innan mark- och miljödomstolen avgjorde målet. De undantag från kommunikeringsskyldigheten som finns i 22 § andra stycket har inte varit tillämpliga.

Att mark- och miljödomstolen inte kommunicerat handlingen utgör ett rättegångsfel. Mot bakgrund av att uppgifterna återges i mark- och miljödomstolens dom och JK därmed fått bemöta dessa i sitt överklagande, får felet dock anses läkt genom att Mark- och miljööverdomstolen nu prövar målet.

Mark- och miljööverdomstolen gör inte någon annan bedömning än den mark- och miljödomstolen har gjort vad gäller frågan om strandskyddsdispens. JK överklagande ska därför avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Henrik Löv, Roger Wikström (deltar inte i fråga om prövningstillstånd) och Malin Wik, samt tf. hovrättsassessorn Alexander Häggkvist, referent.

Föredragande har varit Helen Agah

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2017-06-28
meddelad i
Vänernsborg

Mål nr M 1645-17

PARTER

Klagande
JK

Motparter

1. Miljö- och byggnämnden i Strömstads kommun
2. Länsstyrelsen i Västra Götalands län

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut 2017-04-06 i ärende nr 526-39702-2016, se bilaga 1

SAKEN

Strandskyddsdispens för brygganordning på fastigheten X i Strömstads kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 365576

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070 462 28 Vänernsborg	Hamngatan 6	0521-27 02 00 E-post: mmd.vanersborg@dom.se	0521-27 02 80	måndag – fredag 08:00–16:00

BAKGRUND

Den 3 november 2016 beviljade Miljö- och byggnämnden i Strömstads kommun (nämnden) strandskyddsdispens för en brygganläggning på fastigheten XX. JK äger den fastigheten men bryggan är på en annan fastighet, cirka 200 meter söderut, som endast är namngiven som Öddö.

Den 25 november beslutade länsstyrelsen att ta upp ärendet till överprövning och den 6 april 2017 beslutade länsstyrelsen att upphäva strandskyddsdispensen, se bilaga 1.

YRKANDE M.M.

JK har, som det får förstås, yrkat att mark- och miljödomstolen med ändring av länsstyrelsens beslut ska fastställa nämndens beslut att ge strandskyddsdispens för den aktuella brygganläggningen.

Till grund för yrkandet har han anfört bl.a. följande.

Han har haft brygga/båtplats på Sjöbodsholmen i Sillbågen på Öddö sedan 1960 då hans föräldrar köpte tomt och byggde stuga (XX). Det har varit många olika brygganordningar och antal båtar under åren. Dagens båtar är fästa i fören till brygga på land och till stolpar i sjöbotten med löplina i aktern.

Hans båt- och bryggplats är ianspråktagen från tidigt 1960-tal och han har alltså utan tvivel rätt till båt/bryggplats på Båtholmen/Sillbågen. Nämndens beslut om dispens är riktigt. Området har redan tagits i anspråk på ett sätt som gör att det saknar betydelse för strandskyddets syften.

Länsstyrelsen verkar tro att han ska utöka med mer brygganordningar och med flera båtplatser. Detta är en helt felaktig tolkning av hans ansökan. Han ansöker om ändring av befintliga förtöjningar av småbåtar genom att ersätta brygga med

tillhörande akterpålar med en lösning med bommar med flytelement som fästs i en på land liggande stolpe.

Detta gör mindre intrång i naturens växt- och djurliv och ändrar eller hindrar inte allmänhetens tillträde till viken.

Länsstyrelsen skriver att ett servitut är ett avtal och att även om det finns ett servitut krävs att bryggan får dispens från strandskyddsbestämmelserna.

Flygbilder från 1978, 1988 och senare, dokumenterar att området kontinuerligt har varit ianspråktaget med olika bryggor och båtar. Han har alltså inte behov av att ta platsen i anspråk. Den har varit ianspråktagen sedan 1960.

Att länsstyrelsen kan påstå att allmänhetens tillträde till viken skulle på något sätt ändras eller hindras med ansökt lösning är obegripligt och saknar helt grund.

Han kan förstå att länsstyrelsen vill att bryggor och båtar inte borde ligga i grunda vikar. Länsstyrelsen borde dock ta utgångspunkt i det faktum att han redan har en laglig brygganordning. Som det verkar är beslutet fattat på grundval av att han skulle ha ansökt om flera brygganordningar och ytterligare båtplatser.

Bommar ger inte ökad risk för propellermuddring då tilläggning är mycket enklare och träffsäkrare. Detta eftersom det hindrar båtarnas avdrift, något som är ett stort problem med dagens förtöjning. Ombordstigning i båt som förtöjs i bommar kommer att ske längre från land och därmed på djupare vatten. Bommar ger därför mindre propellermuddring och en betydligt bättre lösning med hänsyn till växt- och djurliv.

Med bakgrund i ovanstående har länsstyrelsen fattat sitt beslut att upphäva strandskyddsdispensen på flera felaktiga grunder.

Länsstyrelsen har ansett att överklagandet ska avslås och har anfört bl.a. följande. Om det på aktuell plats sedan 1960-talet har funnits plats för båtar är det rimligt att det finns utrymme för det även i fortsättningen. Det länsstyrelsen ser negativt på är att utformningen av den aktuella brygganordningen tar mer plats i anspråk och riskerar att skapa fler båtplatser.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen har gått igenom den utredning som finns i målet - bl.a. foton från platsen och på den typ av bommar som är tänkta att användas - och det som JK har anfört i sitt överklagande.

JK vill ersätta en brygga på land och tillhörande akterpålar för båtförtöjning med metallbommar med flytelement som fästs i land i en liggande stolpe. Genom den tilltänkta lösningen med liggande bommar täcks en mycket större yta i vattnet än av akterpålarna. Denna yta blir inte längre allemansrättsligt tillgänglig på samma sätt som tidigare. Detta gäller framför allt när inga båtar ligger förtöjda. Med hänsyn till det anförda och den restriktiva tillämpningen som är praxis i frågor om strandskyddsdispens anser domstolen att särskilda skäl att medge dispens enligt 7 kap. 18 c § första stycket 1 miljöbalken, eller i övrigt, inte föreligger. Vidare skulle en dispens inte vara förenlig med strandskyddets syfte genom att växt- och djurliv kan påverkas negativt av anläggningen på sätt som länsstyrelsen redogjort för i det överklagade beslutet. Sammanfattningsvis ska alltså överklagandet avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 19 juli 2017.

Stefan Mattsson

Nils-Göran Nilsson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Stefan Mattsson, ordförande, och tekniska rådet Nils-Göran Nilsson.